

værdigt, at SR-regeringen ville have ladet den berømte skræmt være.

Men nej: Ministeren ser rask væk fuldstændig hen over den enighed, der har været, om at finde midler til forskningen, både i forhold til UMTS-licenserne og i forhold til dette års forskningsforlig, hvor vi – bare for pointens skyld – jo ikke fik anledning til at bruge flere penge. Vi fik anledning til igennem timelange forhandlinger at lave nogle forholdsvis marginale omkonteringer, fordi regeringen ikke mente, at der måtte bruges flere penge end dem, regeringen havde afsat.

Men nu er det, vi drøfter i dag, Højteknologifonden. Måske er den i virkeligheden også et stykke fiktion, for der er jo ikke penge i Højteknologifonden. Der er penge nu, og så er der en politisk aftale om, at partierne vil fylde minimum 2 mia. kr. i hvert år, som finansieres ved salg af statslige aktiver. Man skal altså sælge statslige aktiver, fordi man har brug for penge. Jeg troede egentlig ikke, at man syntes, at det var den klogeste måde at sælge statslige aktiver på.

Realiteten er jo, at fonden er tom i dag; der er de penge, partierne har lagt ned i den nu, men med den måde, som ministeren karakteriserer politiske taler og politiske aftaler på som flotte ord og noget, man står og siger, så vil jeg have en meget begrænset tiltro til, at den roman, der hedder Højteknologifonden, bliver til virkelighed, fordi den jo i øjeblikket kun rummer det, der er lagt i den ved dette års finanslov.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Til en start bliver jeg nødt til at sige, at jeg har i hvert fald mindst to gange kvitteret for, at de midler, der er afsat i finansloven, er sket i enighed; derom er der ingen tvivl.

Når det er sagt, så må jeg jo tilstå, at jeg bliver lidt overrasket over den måde, man lægger op til debatten i dag på, med det betækningsbidrag, der er i forbindelse med L 2, Højteknologifonden.

Jeg behøver ikke en særlig indlevelsesevne i forhold til det, vi har gennemlevet her den sidste times tid, for man taler jo igen, også her fra fru Margrethe Vestagers side, om, hvad man ville have gjort, såfremt der ikke var kommet et regeringsskifte, og al mulig respekt for dét. Jeg var ikke med dengang, jeg har hørt, at det så helt anderledes ud med de ting, der var i pipelinen.

Det, jeg forholder mig til, er: Hvad var det, denne regering overtog, og hvad har vi nået på de nu godt og vel 3 år?

Det er jo, når vi ser det over alle finansår, et betragteligt løft, og det er det eneste, jeg har forsøgt at sætte fokus på, for øvrigt på en dag, hvor vi debatter noget helt andet. Men lad os bare tage det hele, jeg mener i og for sig, at det supplerer hinanden ganske godt, for det er jo vigtigt, at vi har både forskningsrådssystemet, og at vi har Højteknologifonden. Jeg så også meget gerne, at vi havde et endnu stærkere system, som kunne spille på vores skatteregler, nemlig fradraget på de 150 pct.

Kl. 16.25

Med andre ord: Paletten må meget gerne være så stor og mangfoldig som overhovedet muligt. Det tror jeg er bedst for dansk forskning og dermed for Danmark.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er al ære værd, at ministeren trækker i land og nu fokuserer på, at det, man gerne ville fremføre, var regeringens bedrifter siden regeringens tiltræden. Det er fint nok, det er fair nok, og det har vi alle sammen været med til at løfte på forskningsområdet. Sådan må det være.

Når vi har fået diskussionen i dag, og når ministeren har fået sådan et betækningsbidrag, så er det jo, fordi vi er vant til et godt samarbejde med ministeren. Vi er ikke vant til, at invitationer ikke bliver gjort til virkelighed. Vi er ikke vant til, at der ikke kan forhandles. Vi er ikke vant til, at argumenter og oplevelser af, hvad der kunne gøre tingene bedre, ikke har gennemslagskraft hos ministeren.

Det er jo det, der er det særlige ved videnskabsministeren. Det er det, der gør ministeren til en særlig minister i VK-regeringen, og derfor må han også forvente, at hvis han bryder det mønster og ophøjer sig selv til magtfuldkommenhed og er sikker på, at han har gjort det eneste rigtige, jamen så får han selvfølgelig også at vide, hvad vi mener om det, der kommer ud af det. Vi tror ikke, det er godt for dansk forskning, vi tror ikke, det er godt for miljøerne, at vi på den måde spreder kræfterne og gør noget andet end det, vi lige har gjort.

Det, der var udgangspunktet for forskningsrådsreformen, var jo netop, at systemet var blevet for rodet, uoverskueligt, mangfoldigt og uigennemsigtigt, men det er jo desværre det, vi er på vej tilbage til.